

Til § 61.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 13, stk. 2. Under hensyn til de ændrede ansættelsesforhold for statsansatte, medtager forslaget ikke blot tjenestemænd men også personer, der med hensyn til deres ansættelsesforhold kan ligestilles med disse.

Til § 62.

Efter gældende lovs § 12 kan sikringsstyrelsen efter anmodning træffe afgørelse i erstatningsspørgsmål i sager vedrørende forsikringer, der er tegnet efter lovens regler, uanset at selve ulykkestilfældet ikke henhører under loven. Dette sker efterhånden kun i et fåtal af sager, og bestemmelsen foreslås derfor udeladt.

Der har tillige udviklet sig den praksis, at sikringsstyrelsen til brug for domstole, forsikringsselskaber, advokater og andre afgiver udtalelser om invaliditetsgraden i erstatningssager udenfor lovens område. Det findes praktisk at bevare lovhjemmelten for denne type sager.

Til § 63.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 79.

Til § 64.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 81.

Til § 65.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 82 A, som indsat ved lov nr. 272 af 26. maj 1976.

Til § 66.

Da erstatningsreglerne efter forslaget på væsentlige punkter er ændret i forhold til gældende lov, vil det ikke være praktisk muligt at overføre sager vedrørende skader indtruffet før lovens ikrafttræden til behandling efter arbejdsskadeforsikringsloven.

Til § 67.

Da renteydelserne efter ulykkesforsikringsloven reguleres efter timelønnen, medens løbende ydelser efter forslaget reguleres efter ugelønnen, vil det være nødvendigt, for at sikre en parallel regulering, at forhøje den til grundlønnen svarende rente i løbende rentesager til et nyt udgangspunkt. Fremtidige reguleringer vil derefter ske med samme procentsats.

Stk. 2 indeholder overgangsbestemmelser om for sent anmeldte ulykkestilfælde og dødsfald som følge af ulykkestilfælde, der er indtruffet før arbejdsskadeforsikringslovens ikrafttræden.

I stk. 3 fastslås, at løbende ydelser til frivillig forsikrede, som ikke bliver regulerede efter ulykkesforsikringsloven, heller ikke skal reguleres efter denne lov.

Stk. 4-6. Forslagets § 27, stk. 6, og § 31, stk. 4, bygger på den forudsætning, at erhvervsevnen ophører ved det 67. år, og udbetalingen af løbende ydelser standses derfor ved denne alder, idet der forudsættes ikke længere at være et indtægtstab.

Renteydelser efter gældende lov fortsætter derimod, dog nedsat med $\frac{1}{4}$ ved 67 års alderen, til rentemodtageren afgår ved døden. Ud fra de forudsætninger, der ligger bagved forslaget om ophør af løbende ydelser ved det 67. år, foreslås det, at rentemodtagere efter ulykkesforsikringsloven ved det fyldte 67. år. får tilbudt at få den løbende rente kapitaliseret eller at fortsætte med renten. Af administrative og økonomiske grunde foreslås kapitaliseringsadgangen sat i kraft over en 3-årig periode.

Til § 68.

I modsætning til ved 1933-lovens ikrafttræden har man ikke ment det nødvendigt at forny godkendelsen for de allerede under den tidligere lovgivning anerkendte forsikringselskaber. De allerede meddelte fritagelser efter gældende lovs § 15, stk. 13, vil ligeledes bevare deres gyldighed.

Til § 69.

Bestemmelsen træder i stedet for gældende lovs § 82, som ændret ved lov nr. 272 af 26. maj 1976.